

Горно палто

За най-важната частъ отъ облѣклото, горното палто на старитѣ българи, имаме най-много сведения, защото то правило на чужденцитѣ най-голѣмо впечатление.

Първото ни сведение произхожда отъ единъ арабинъ, Истахри, който пише, че дрехата на хазаритѣ, българитѣ и печенезитѣ е по-дълъгъ „куртакъ“¹⁰⁾.

И действително, горното палто на прабългаритѣ и сроднитѣ тѣмъ народи било дълго.

Ето какво показватъ въ това отношение съвременнитѣ сведения:

1) Мадарскиятъ конникъ носи дълго палто, което долу е широко и стига до подъ колѣнетѣ.

2) Върху една кана на т. н. Атилово съкровище, което е прабългарска работа, се намиратъ два конника, които иматъ сжщо такова дълго палто.

Мжжката статуя отъ каменнитѣ баби, намѣрени при с. Ендже (сега Царевъ бродъ), която изобразява прабългаринъ, носи сжщо дълго палто, стигащо подъ колѣнетѣ.

Това сж най-старитѣ съвременни рисунки, отъ които се вижда, че старитѣ българи носѣли горно палто, стигащо до подъ колѣнетѣ. Сжщо и Омуртагъ въ миниатюрата на Мадридския ржкописъ носи дълго палто (обр. 13).

Но, че такова палто носѣли прабългаритѣ и сроднитѣ тѣмъ народи показватъ и писменни сведения. Именно:

За аваритѣ знаемъ, че тѣ носѣли подобно горно палто. Византийцитѣ намѣрили това палто за толкова практично, че и тѣ го възприели за конницата си. Ясно доказателство дава за това военниятъ наржчникъ на Пс. Маврикий отъ началото на VII вѣкъ, който пише, че конницитѣ:

„Трѣбва да иматъ широки и дълги облѣкла, приготвени по образецъ на аваритѣ, т. е. зостария, отъ лепенъ платъ, или отъ козя вълна, или отъ грубъ платъ, съ което яздачитѣ да могатъ да покриватъ колѣнетѣ си и които сж притегнати“¹¹⁾.